

C14 – C-WEL1

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

20 oktober 1997

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WELZIJN, GEZONDHEID EN GEZIN

Interpellatie van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de aanleg van standplaatsen voor woonwagenbewoners

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin

Maandag 20 oktober 1997

VOORZITTER : Mevrouw Trees Merckx-Van Goey

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.11 uur.*

Interpellatie van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de aanleg van standplaatsen voor woonwagenebewoners

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Van Den Heuvel tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de aanleg van standplaatsen voor woonwagenebewoners.

Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, recent kwam de problematiek van de woonwagenebewoners op een zeer pijnlijke manier in de actualiteit door de uitspraken van burgemeester Kempnaers van Kontich. Ik verwacht van een burgemeester dat hij genuanceerd denkt over problematieken en dat hij een debat mogelijk maakt. Hij heeft het huisvestingsprobleem voor woonwagenebewoners in een verkeerd daglicht gesteld en de discussie bij voorbaat gehypothekeerd. Mijnheer de minister, ik vond het dan ook bijzonder correct dat u deze houding hebt veroordeeld tijdens de academische zitting naar aanleiding van de viering van twintig jaar Vlaams Overleg Woonwagenwerk, nu Vlaams Centrum Woonwagenwerk.

Burgemeester Kempnaers is blijkbaar niet zwaar onder de indruk van uw veroordeling. Ik weet ook niet of hij er al van op de hoogte is. Recent lezen we nog in de media dat hij zelfs niet van plan is om zich aan de afspraak met de CVP van Kontich te houden om de burgemeesterstoel in de helft van de zittingsperiode over te dragen aan een lid van de CVP. Daar denkt hij nu niet meer aan, want Kon-

tich heeft hem nodig. Hij verwees naar de mogelijke komst van de woonwagenebewoners.

Ik verwijs naar project nummer 27 uit het strategisch plan voor het Vlaams beleid ten aanzien van etnisch culturele minderheden van juli 1996. De Interdepartementale Commissie Etnisch-Culturele Minderheden (ICEM) heeft een strategisch plan uitgewerkt met allerlei projecten die zijn voorgesteld aan de Vlaamse regering. De regering heeft de krachtlijnen, doelstellingen en strategie van dit plan goedgekeurd. De concrete projecten zijn doorgegeven aan de bevoegde ministers om te onderzoeken wat kan worden opgenomen. Project nummer 27 staat voor sensibilisering van de publieke opinie. In hoeverre is dit project ingevuld? Volgens mij is er nog niet veel gebeurd, of heb ik iets gemist. Ik heb de indruk dat het project niet in uitvoering is of anders aardig wat vertraging heeft opgelopen. Het is nochtans een belangrijk project dat in eerste instantie verwijst naar alloctonen, maar dat volgens mij ook betrekking moet hebben op zigeuners. Het project gaat ook over sensibiliseren van de publieke opinie over de rechten en de plichten van deze kleine minderheidsgroep. Hoe staat het met de sensibilisering inzake intercultureel samenleven? Welke acties kan de Vlaamse regering ondernemen om het klimaat – in Kontich maar ook elders – voor een eventuele inplanting van een standplaats voor woonwagenebewoners bespreekbaar en liefst ook aanvaardbaar te maken voor de plaatselijke bevolking?

We kunnen het initiatief van minister Baldewijns, waar u ook bij betrokken bent, steunen. Hij wil in Kontich en elders, door middel van een gewestplanwijziging een terrein reserveren voor de standplaatsen. Maatregelen gericht op emancipatie van marginale groepen op lokaal niveau liggen heel dikwijls moeilijk omdat de eventuele tegenstand zich in de eerste plaats op de plaatselijke overheden richt. Deze zijn niet altijd zo moedig om een debat aan te gaan met de bevolking.

Van Den Heuvel

Het gaat, naast Kontich, ook over Zonhoven, Kortrijk, Gent en Zeebrugge. Mijnheer de minister, het gewestplan inkleuren is een belangrijke stap, maar overgaan tot de inrichting van een woonwagenterrein is een nog belangrijkere stap. De Vlaamse Gemeenschap moet volgens ons dringend komaf maken met het voluntaristische karakter van het al dan niet aanleggen van woonwagenterreinen in een gemeente. De bestaande subsidiereglementering biedt absoluut onvoldoende stimulansen om te voorzien in een noodzakelijke hoeveelheid standplaatsen. Ze is bovendien volstrekt vrijblijvend, er wordt geen enkele druk uitgeoefend op de lokale overheden.

Stel dat na de democratische besluitvorming rond de gewestplanwijzigingen er inderdaad een locatie wordt ingekleurd, wie zal dan het initiatief nemen om op die ingekleurde percelen ook daadwerkelijk over te gaan tot de inrichting van een woonwagenterrein? Zult u dit initiatief nemen, of laat u dat over aan de gemeenten?

Een bijkomend, maar niet onbelangrijk probleem is het volgende. Indien om een onverklaarbare reden een aantal lokale besturen plots de moed zouden opbrengen om over te gaan tot aanleg en installatie van standplaatsen, dan hebt u pas echt een probleem. De begroting voor 1997 voorziet in 20 miljoen frank, wat bijzonder weinig is. In project nummer zeven van de ICEM worden cijfers aangehaald die nodig zijn om de noodzakelijke hoeveelheid woonwagenterreinen te creëren. Ik heb geen som gemaakt van het totaal, maar voor 1997 spreekt men van 80 miljoen frank, voor 1998 van 70 miljoen frank en voor 1999 van 77 miljoen frank. U kent deze cijfers ongetwijfeld ook. Dit plaatje klopt helemaal niet want voor 1997 kreeg men hetzelfde bedrag toebedeeld als alle jaren voordien. Zult u voor 1998 meer geld uittrekken of laat u het bij de 20 miljoen frank die nu in de begroting staan ingeschreven? Wie en wat zal hier initiatief nemen?

Mijnheer de minister, de ICEM heeft goed werk verricht, heeft zicht op de problematiek en deed goede voorstellen. Uzelf beweert dat een etnisch-cultureel minderhedenbeleid niet vrijblijvend kan en mag zijn. Ik ben het daar uiteraard mee eens, maar ik vraag u mij te overtuigen dat het vrijblijvende niet alleen op papier wordt gehuldigd in een mooie en goede brochure, maar ook in daden wordt omgezet.

Mijnheer de minister, ik wacht op uw antwoord op deze vijf concrete vragen:

1. Hoe past de gewestplanwijziging Kontich in het beleid dat u wilt voeren?
2. Welke acties kunnen er vanuit de Vlaamse regering genomen worden om het klimaat rond een eventuele inplanting van een standplaats voor woonwagenebwoners, bespreekbaar en liefst aanvaardbaar, te maken voor de plaatselijke bevolking.
3. Hoe wordt het voorstel van de ICEM geïmplementeerd, en welke projecten zullen in eerste instantie worden uitgevoerd?
4. Welke contracten zijn er met de provincies?
5. Welke rol neemt de Vlaamse Woonwagencommissie op, hoe werkt deze commissie, aan welke opdrachten werkt zij momenteel, welke adviezen heeft deze commissie al geformuleerd?

De voorzitter: De heer Aers heeft het woord.

De heer Wilfried Aers: Zoals steeds klinkt mevrouw Van den Heuvel zeer idealistisch, maar er is eigenlijk meer. We vinden het vanzelfsprekend dat zigeuners op doorreis moeten kunnen beschikken over standplaatsen met behoorlijke voorzieningen, al was het maar om hygiënische redenen. Dat is even vanzelfsprekend voor de andere woonwagenebwoners. Er zijn echter in Vlaanderen reeds 387 bestaande standplaatsen – als mijn inlichtingen juist zijn – wat ongeveer 14 standplaatsen per terrein zou betekenen. Wat Kontich betreft, is er geen voorafgaand overleg geweest tussen de Vlaamse regering en de betrokken gemeente. De problemen zullen waarschijnlijk al voor een groot gedeelte daar uit voortkomen. Er is ook geen informatie aan de bevolking verstrekt.

Het Vlaams Blok is voorstander van een beperkt aantal grotere woonwageparken. De bewoners ervan moeten vanzelfsprekend onderworpen zijn aan alle verplichtingen die gelden voor de Vlamingen, zijnde gemeentebelastingen, belastingen op huisvuil en dergelijke.

Ik dring erop aan niet te overdrijven met het openstellen van terreinen. Vlaanderen mag niet het lui-lekkerland worden voor de zigeuners. Daardoor zouden we het gevaar lopen in een situatie zoals in Groot-Brittannië verzeild te raken. Wie vandaag De Standaard heeft gelezen, zal wel begrijpen wat ik hiermee bedoel.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mijnheer de minister, namens mijn fractie wil ik ook aansluiten

Merckx-Van Goey

bij de vragen die mevrouw Van Den Heuvel heeft gesteld.

Het incident in Kontich heeft aangetoond dat er nood is aan een goede communicatie met de gemeentebesturen. In mijn andere hoedanigheid, namelijk van schepen voor ruimtelijke ordening van Tienen, heb ik reeds dikwijls persoonlijk ervaren dat men gemeenten aanschrijft met de vraag welke plaats men eventueel als woonwagenterrein zou kunnen aanduiden en inrichten. In de communicatie tussen de overheid en de concrete betrokken gemeentebesturen zou men toch duidelijker moeten motiveren waarom precies aan een bepaalde gemeente wordt gevraagd om een woonwagenterrein aan te leggen. Men schrijft een gemeente zomaar aan, zonder dat die eigenlijk goed te weet hoe het met de regionale spreiding zit. Het komt er in feite op neer dat men het aan een gemeente nogal vrijblijvend overlaat om even ongemotiveerd op die vraag te antwoorden.

Als we het ernstig menen om meer residentiële standplaatsen, maar ook doortrekkersstandplaatsen aan te leggen, dan volstaat het niet daartoe gemeenten individueel aan te spreken. Belangrijker is dit ook te motiveren binnen een globaal concept. Dit parlement kan de denkoefening voortzetten over hoe we efficiënt kunnen meewerken aan een positieve communicatiestrategie. In dit Vlaams Parlement zitten tal van gemeentelijke mandatarissen die op dat vlak, vanuit hun lokale basis, zeer goede suggesties zouden kunnen formuleren.

Er is een voorstel van resolutie van de heer Sleecx, mevrouw Heeren en mevrouw Van Den Heuvel naar deze commissie verwezen die handelt over standplaatsen voor woonwagengebouwen en zigeuners en waarin in een tienpuntenprogramma heel duidelijk zeer concrete vragen met betrekking tot deze problematiek worden gesteld. Het zou daarom niet slecht zijn op de eerstvolgende vergadering waarin we opnieuw voorstellen van decreet en van resolutie behandelen, dit voorstel van resolutie eveneens te agenderen, dus niet alleen naar aanleiding van het Kontich-incident.

Tot slot wens ik ook nog de bekommernis van mevrouw Van Den Heuvel te onderschrijven met betrekking tot het budget van 20 miljoen frank. Dat bedrag zal inderdaad niet en nooit volstaan. Mijn pleidooi is er dus niet alleen een voor een positievere communicatie, maar ook voor het vrijmaken van meer geld en middelen voor de

gemeenten die heel bewust en onderbouwd willen investeren in dit soort van standplaatsen.

Als ik zeg dat de gemeenten bij heel wat taken worden betrokken, dan formuleer ik het heel eufemistisch. Ik zou eigenlijk moeten zeggen dat heel wat taken naar de gemeenten worden doorgeschoven, maar vanuit het Vlaams Parlement of vanuit de Vlaamse regering wordt daar niet altijd het bijhorende prijskaartje aan toegevoegd. De hier aangehaalde problematiek is daarvan een duidelijk voorbeeld omdat het toch een zekere overtuiging van een gemeentebestuur veronderstelt om dit bewust te ondernemen. Een financiële ondersteuning kan daarbij belangrijk zijn.

Tot daar de twee overwegingen die ik wou aanhalen. Ik geef nu graag het woord aan de minister.

Minister Luc Martens : Ik denk niet dat er onderling wordt getwijfeld aan de bekommernis inzake de problematiek van de woonwagengebouwen. Ik verwijs hierbij met name naar project 7 – Voldoende duurzame en aangepaste woonwagenterreinen aanleggen – waarbij ik de meervoudsvorm -en accentueer.

Ik wens eerst even te herinneren aan het statuut van dat project. Het betreft hier geen project dat door de Vlaamse regering als dusdanig is goedgekeurd. Wel werden een aantal strategische doelstellingen en kritische succesfactoren goedgekeurd. We zeggen dus dat dit project kan bijdragen tot de verwezenlijking van deze doelstellingen en dat het een van de elementen vormt waardoor we uiteindelijk voor deze problematiek een oplossing zullen kunnen aanreiken. Maar as such is het project op dit ogenblik niet goedgekeurd door de Vlaamse regering. Het is echter precies omdat we in het project geloven, dat we al een aantal partners binnen de woonwagencommissie om de tafel hebben samengebracht. Ik denk daarbij onder meer aan Ruimtelijke Ordening en aan Huisvesting.

Een analyse van de woonwagenproblematiek leert ons het geen eenvoudige materie is. Zo blijkt bijvoorbeeld uit de statistieken dat woonwagengebouwen gemiddeld twintig jaar minder leven dan andere bevolkingsgroepen. Dit enorme verschil dwingt ons ertoe na te denken over de leefomstandigheden van deze bevolkingsgroep. Dit kan toch niet alleen een zaak zijn van genetisch materiaal. Factoren zoals huisvesting en woonproblematiek spelen daarin ongetwijfeld ook een enorm belangrijke rol.

Martens

Ik wens hier nogmaals te herhalen wat ik reeds bij een vorige interpellatie heb gezegd, namelijk dat de vrijblijvende discussies en besprekingen duidelijk zijn en vlot verlopen, maar dat we op het terrein zelf met enorm veel weerstand te kampen hebben, niet alleen in hoofde van de lokale bevolking, maar ook in hoofde van de beleidsmensen ter plaatse. Dit gebeurt om de meest diverse redenen, bijvoorbeeld omdat dit goed uitkomt in een bepaalde partijpolitieke strategie of omdat men geen tijd heeft of neemt om een goede communicatie tot stand te brengen en de mensen duidelijk te maken waarover het precies gaat. Zo zouden eventueel bestaande vooroordelen kunnen worden afgebouwd of weggenomen. Die vooroordelen worden vaak gevoed door bepaalde beelden die – bij wijze van spreken – net zo goed op Torhout-Werchter of op een ander festival zouden kunnen worden geschoten. Het is al te gemakkelijk met die bepaalde beelden te spreken van een enorme vuilhoop waar we dan toch met tienduizenden naartoe trekken.

Wat nu uw eerste vraag met betrekking tot de gewestplanwijziging in Kontich betreft, meen ik dat minister Baldewijns al heeft geantwoord. De Antwerpse agglomeratie is reeds doorgedreven verstedelijkt en sterk bebouwd. Daarom moet er naar de rand worden uitgeweken. Kontich heeft daarbij twee troeven: er is ruimte en het heeft een goede verbinding met Brussel wat dus tegemoetkomt aan de behoeften van de woonwagenbewoners. Er zijn nog andere elementen die daarin beslist een rol spelen en die in het Ruimtelijk Structuurplan vervat zitten. Ik denk daarbij aan de nabijheid van een woonkern met goede verbindingen met scholen en met het socio-culturele leven waardoor de integratie in de lokale gemeenschap kan worden bewerkstelligd.

Met andere woorden, Kontich werd niet zomaar willekeurig gekozen. Het past in het bredere kader van het algemeen ruimtelijk beleid. Bovendien gaat het ook nog om vele andere locaties. Ik neem aan dat u voldoende vertrouwd bent met het project. U zult dus ook wel weten dat het gaat om een hele reeks van gemeenten waarvan een inspanning wordt verwacht. Op dat moment kan men de discussie beginnen voeren over de keuze tussen een spreidingsbeleid en een concentratiebeleid. De heer Aers verkiest een concentratiebeleid. Ikzelf ben van oordeel dat een spreidingsbeleid hier meer aangewezen is.

In mijn vorige carrière bij het Instituut voor Politieke Vorming in de Tweekerkenstraat was er in het begin van de jaren '80 ook een hele discussie over het probleem van de politieke vluchtelingen. Toen ook waren er twee opvattingen: alle vluchtelingen samenbrengen in grote kampen of de vluchtelingen spreiden. Mijns inziens leidt het samenbrengen van vluchtelingen in kampen tot grote problemen. Hun integratie wordt sterk bemoeilijkt of zelfs onmogelijk gemaakt. Bij een spreidingsbeleid, daarentegen, wordt wel een draagvlak voor integratie gecreëerd. Daardoor kan dan als het ware een agogisch of pedagogisch proces ontstaan in de plaatselijke leefgemeenschap.

Voor dit aspect van het probleem schaar ik me dus volledig achter de antwoorden en de opmerkingen die vroeger al door minister Baldewijns werden geformuleerd.

U vraagt ook wat de Vlaamse regering terzake kan ondernemen. Precies deze vraag wordt momenteel in de Vlaamse Woonwagencommissie besproken. In deze commissie probeert men onder andere een aantal begrippen duidelijk te definiëren. Daarnaast worden er ook al een aantal werknota's opgesteld. Een van die nota's – met als datum 16 oktober 1997 – heeft de communicatie als onderwerp. Ze draagt als titel: 'Naar een communicatiestrategie ten aanzien van de lokale besturen.' In deze werknota wordt advies verleend over hoe de communicatie gestalte kan krijgen. Men is zich dus wel degelijk bewust van het belang van een goede communicatie. Men probeert de doelgroep, de inhoud en de opdrachten voor de eigen administratie duidelijk en op een wetenschappelijk verantwoorde manier te omschrijven ten aanzien van dit soort van uitdagingen.

Naast het algemene Vlaams beleid zijn dus ook gesprekken specifiek op de plaats zelf noodzakelijk. De spontane reactie van de mensen is er immers een van afweer. Ze wensen liever niet onmiddellijk in dialoog te treden. Dit is jammer genoeg de realiteit, en we moeten dit ook onder ogen durven zien. We zullen deze discussie verder voeren in de Vlaamse Woonwagencommissie. De Vlaamse regering heeft dus wel degelijk oog voor dit aspect van de zaak.

Uw volgende vraag ging over hoe het voorstel van het ICEM zal worden geïmplementeerd en over welke projecten eerst zullen worden uitgevoerd. Voorlopig blijft het initiatief bij de gemeenten en OCMW's liggen. Als dusdanig kunnen we niet concreet het initiatief tot uitvoering van de projecten nemen. We kunnen enkel aanbevelingen doen. We

Martens

kunnen natuurlijk wel de nodige middelen vrijmaken naarmate de projecten zich aanmelden.

Ik geef meteen grif toe dat dit ook niet zo eenvoudig is. Momenteel zijn deze middelen nog bevroren op het niveau van vroeger. Bij het opstellen van de begroting voor 1998 hebben we geprobeerd om de middelen op te drijven. Jammer genoeg zijn we daar niet in geslaagd. Het probleem zal dus opnieuw aan de orde komen bij de begrotingscontrole.

Ik wil wel nog dit zeggen. In de mate dat er door de lokale besturen daadwerkelijk projecten worden ingediend, groeit ook de druk om een aangepast antwoord te vinden. Zolang er geen ernstige projecten zijn, is die druk uiteraard klein.

Ikzelf zal in elk geval blijven pleiten voor een verhoging van de middelen. Het feit dat ik de eerste keer geen succes heb geboekt, betekent immers niet dat ik bij een nieuwe poging geen succes zou kunnen hebben. Ik vrees wel dat we het door de commissie uitgeschreven stappenplan niet helemaal zullen kunnen volgen, maar dit mag uiteraard geen excuus zijn om helemaal niets te doen. De aankoop van gronden en de inrichting van terreinen moet op een degelijke manier kunnen verlopen.

Uw volgende vraag luidde welke contacten er momenteel met de provincies zijn. Hierop kan ik het volgende antwoorden : een aantal provincies spelen positief in op het beleid waarvoor wordt gepleit. In Brabant en Oost-Vlaanderen heeft de bestendige deputatie beslist om over te gaan tot de oprichting van een provinciale woonwagencentrale. Dit moet wel nog door de respectieve provincieraden worden goedgekeurd. In Limburg is deze laatste stap al gezet. In West-Vlaanderen en in Antwerpen, daarentegen, heeft men beslist om geen commissie op te richten. Daar zal men zich beperken tot het oprichten van een werkgroep.

De provincies die een echte provinciale woonwagencentrale oprichten, zullen we laten deelnemen aan de gesprekken in de Vlaamse Woonwagencentrale. De provinciale commissies kunnen immers een belangrijke rol spelen bij het in de praktijk uitwerken van het netwerk van doortrekterreinen. Ze kunnen ook een belangrijke bemiddelende rol spelen in de communicatie tussen de Vlaamse Woonwagencentrale en de gemeenten. Voorts kunnen ze ook een cruciale taak opnemen bij het overwinnen van weerstand

op lokaal niveau. Ik ben het zeker niet eens met de strekking van wie weerstand biedt, maar ik hou er wel rekening mee dat ze bestaan. Het zou onverstandig zijn ze te negeren.

Uw laatste vraag ging over de Vlaamse Woonwagencentrale zelf. Deze commissie werd geïnstalleerd in februari van dit jaar. In die acht maanden heeft ze uiteraard nog geen mirakels kunnen verrichten. Ze heeft wel al het instrumentarium beter gedefinieerd. De commissie werkt rond drie thema's. Ten eerste is er de ruimtelijke afweging : waar zijn er terreinen mogelijk, en waar niet ? Ten tweede is er de inrichting van de terreinen. En ten derde is er het beheer van de terreinen.

Met het oog op het opstellen van de nota's omtrent deze drie aspecten, worden de huidige terreinen ook wetenschappelijk doorgelicht. Ik hoop in het voorjaar van volgend jaar over de resultaten hiervan te beschikken. Vanuit die uitgezuiverde definities en vanuit de richtgevende nota's rond die drie aspecten hopen we dan het nodige basismateriaal te vinden voor een regelgeving met betrekking tot het beoordelen van de subsidiedossiers. Daar is de Vlaamse Woonwagencentrale dus momenteel mee bezig.

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik voeg hier echter meteen aan toe dat uw antwoorden mij eigenlijk toch wel een beetje teleurstellen.

Minister Luc Martens : Daar was ik me vooraf al van bewust. Ik wist dat u zou zeggen : 'Too little and too late.'

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : De manier waarop nu een en ander gebeurt, zal er mijns inziens toe leiden dat er niet veel verandert. Als ik u goed heb begrepen, zal het initiatief nog steeds moeten uitgaan van de gemeentebesturen of de OCMW's. U hebt zelf gezegd dat ze dit niet doen. Natuurlijk zal er dan weinig veranderen. Bovendien zal er dan geen extra steun komen voor het verhogen van uw budget. Als ze geen initiatief nemen, is er ook geen bijkomende druk.

Minister Luc Martens : Ik weet dat er een aantal goede dossiers – onder andere uit Leuven – op komst zijn.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Eigenlijk denk ik dat er op korte termijn niet veel zal veranderen. Ik

Van Den Heuvel

had gehoopt dat u op een of andere manier meer in contact zou proberen te treden met de gemeenten die de aangewezen punten zijn om mogelijk een initiatief te nemen dat de sfeer en de commotie kan doen keren. Ik heb niet gehoord dat u dat zult doen. U bent niet gebonden door enige wetgeving of reglementering. U kunt zelfstandig beslissen om initiatieven terzake te nemen.

Ik heb nog enkele vragen. Er werd aangekondigd dat de regelgeving van de subsidiëring van de terreinen tegen het einde van dit jaar zou worden aangepast. De commissie, die hard werkt, is nog bezig met doorlichting en dergelijke. Ik besluit hieruit dat de regelgeving niet tegen het eind van dit jaar zal wijzigen.

Minister Luc Martens : Dit zal gebeuren in het voorjaar van 1998.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Kunt u toelichten in welke zin deze zou wijzigen ?

Minister Luc Martens : Ik moet wachten op de resultaten van de nota's, die richtinggevend zullen zijn. Ik kan daar nu nog niets over zeggen.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : De vraagstelling en de wijze waarop de doorlichting gebeurt, zijn bepalend voor de conclusies die men wil trekken.

Minister Luc Martens : Het onderzoek is uitbesteed aan Mens en Ruimte. Men maakt een evaluatie op drie niveaus. Ten eerste onderzoekt men of inzake het bouwtechnische aspect de gedane investering duurzaam is. Tevens gaat men na hoe terreinen worden beheerd. Inzake het sociaal aspect wordt het individueel of collectief gebruik van woonwagenterreinen bekeken, met inbegrip van de infrastructuur, het gebruiksgemak enzovoort.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 15.28 uur.*

Voorzitter